



Sacha Gaus

‘Een clicker en lekkers ontbreken nooit!’

Days is benieuwd naar wat Bekende Nederlanders met tassen hebben én wat er allemaal in zit. Onder het motto ‘Open your bag please’ mochten wij een kijkje nemen in de tas van Sacha Gaus, hondengedragstherapeut aan de Martin Gaus Academie.

tekst: Margriet Zuidgeest, foto: Aldo Allesie

‘**M**ijn tas is groot en stoer. Het is een zogenaamde Bosboomtas die ik om het half jaar moet uitmesten, want er zit echt van alles in, mede dankzij mijn zootje! Schelpjes en steentjes die hij vindt, bungelen dus langdurig aan mijn schouder. Wat echt nooit aan de inhoud ontbreekt, zijn hondenpoepzakjes, lekkers voor de dieren en een hondenclicker. Vooral die clicker blijkt vaak handig te zijn. Als ik op een feestje ben, gaat het gesprek al snel over mijn werk als hondentrainer. En is er een hond in huis, dan wil men natuurlijk graag een praktijkvoorbeeld van mijn werkwijze zien.’

Zelfverzekerde hond

‘Tussen jou en je hond draait het tegenwoordig om ‘samenwerking zoeken’. Vroeger gaven we een ruk aan de riem als een hond uitviel naar een

soortgenootje. Inmiddels weten we dat 95 procent van dat ongewenste gedrag voortkomt uit onzekerheid. We focussen nu vooral op positief gedrag. Dat belonen we door op dat moment te clicken en het dier daarna iets lekkers of een speeltje te geven. Je ziet vervolgens dat de hond zelf op zoek gaat naar wat z’n baasje wil. Onderling ontwikkelen ze een positieve samenwerking waarbij de hond zelfverzekerder wordt en steeds minder negatief gedrag laat zien. De clicker werkt daarbij als wegwijzer. Op zo’n feestje kan ik laten zien dat het clicksysteem heel snel resultaat oplevert.’

Tassenparty

‘Overigens heb ik net een nieuwe tas besteld met een bijzonder verhaal. Via een tassenparty! De organiserende dame bezocht ooit toevallig een arm Indonesisch dorpje. Er woonden vooral oude vrouwen en jonge moeders met hun gezinnen,

de vaders werkten noodgedwongen vele kilometers verderop. Voor water moesten de vrouwen twee kilometer lopen: berg op en berg af. Scholen waren er niet.’

Tas op de plank

‘Omdat ze deze vrouwen wilde helpen, heeft deze dame een tassenproject bedacht. Zij ontwerpt en leert de Indonesische vrouwen hoe ze de tassen moeten maken, tegen een fairtrade beloning. Deze leren tassen zijn praktisch – met bijvoorbeeld een apart telefoonvakje – en mooi afgewerkt. Dankzij de verkoop ervan in Nederland, heeft het dorpje nu water via een irrigatiesysteem, een weeshuis en een school! Het wordt opletten geblazen, want ook in deze nieuwe tas stop ik natuurlijk een clicker en de nodige hondenkoekjes. Aangezien de viervoeters op onze Academie dit lekkers feilloos opsporen, komt-ie dus veilig op een hoge plank te staan!’ ❀